

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către inculpat și avocatul acestuia Frunze Alexei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2019 și a sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018, în cauza penală privind-l pe

Bordian Anatolie, născut la xxxxx, originar din com. Xxxxx r-l Xxxxx, domiciliat mun. Xxxxx str. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 08.10.2018 – 17.12.2018;

2. Instanța de apel: 14.01.2019 – 06.03.2019;

3. Instanța de recurs: 27.05.2019 - 12.11.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 17 decembrie 2018, **Bordian Anatolie** a fost recunoscut vinovat în baza art. 326 alin. (1) Cod penal și încetat procesul penal în privința acestuia, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, liberându-l de răspundere penală.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul lui Bordian A. a cheltuielilor de judecată în sumă de 988, 88 lei formate din salariul procurorului în mărime de 871, 5 lei, salariul consultantului în mărime de 63, 75 lei și consumabile 53, 63 lei.

A fost supus confiscării speciale în folosul statului contravaloarea în lei a sumei de 3000 Euro utilizați pentru săvârșirea infracțiunii, din contul inculpatului în proprietatea statului.

2. Potrivit sentinței, s-a stabilit că, la 30 iunie 2008 Rusal Afanasi Xxxxx, a fost condamnat în Federația Rusă la 9 ani închisoare pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 131 alin. (2); art. 132 alin. (2) Cod penal al FR.

În perioada anului 2012 ultimul a fost transferat în Republica Moldova pentru ispășirea pedepsei stabilite, în Penitenciarul nr. 18 din Brănești.

În Federația Rusă, acesta fiind condamnat își ispășea pedeapsa împreună cu camaradul său, Jelezoglo Vadim, care este de asemenea originar din Ceadâr-Lunga.

În perioada anului 2011, Jelezoglo Vladimir, tatăl lui Jelezoglo Vadim, s-a adresat către Bordian Anatolie după o consultație juridică în vederea eliberării fiului său din locurile de detenție înainte de termen.

În urma rezultatului pozitiv, acesta i-a propus lui Rusal Dmitrii - tatăl lui Rusal Afanasi, să apeleze la serviciile lui Anatolie Bordian, pentru a elibera înainte de termen pe fiul său.

În ianuarie 2013, Rusal Dmitrii a avut o întrevedere cu Bordian Anatolie, unde ultimul l-a asigurat pe Rusal Dmitrii precum că, va interveni față de persoanele din cadrul instituțiilor de drept, procuratură, instanța de judecată asupra cărora a susținut că, are influență, în vederea eliberării lui Rusal Afanasi înainte de termen din locurile de detenție contra sumei de 3000 de euro, pretinse în acest sens. La care Rusal Dmitrii i-a achitat din start suma de 3000 lei pentru a începe examinarea materialelor lui Rusal Afanasi.

Astfel, Rusal Dmitrii a pregătit suma necesară și a trimis-o soției sale, Rusal Anastasia, care a și transmis banii în sumă de 3000 euro lui Jelezoglo Vladimir, unde la rândul i-a transmis lui Bordian Anatolie, suma în cauză care conform cursului constituia 48 918,90 lei.

Astfel, acțiunile lui Bordian Anatolie au fost încadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal - *pretinderea, acceptarea și primirea, personal de bani, pentru sine și alte persoane, susținând că, are influență asupra persoanelor cu funcție de demnitate publică, pentru a-i face să îndeplinească și să grăbească îndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind încetarea procesului penal și anularea dispoziției privind confiscarea specială a contravalorii în lei a sumei de 3000 Euro din contul său.

În motivarea apelului a invocat:

- prima instanță la examinarea speței, just a reținut starea de fapt și de drept, a încadrat fapta inculpatului, însă greșit a soluționat chestiunea cu privire la confiscare, astfel, sentința în partea ce ține de confiscarea specială în folosul statului a contravalorii în lei a sumei de 3000 euro, utilizați pentru săvârșirea infracțiunii, este neîntemeiată;

- urmărirea penală în cazul dat, a fost pornită de organul de urmărire penală, contrar art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, care prevede că, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 5 ani, de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave, art. 275 punct. 4) Cod

de procedură penală, prevede că, urmărirea penală nu poate porni, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată și va fi încetată în cazul, în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia, ori infracțiunea de săvârșirea căreia a fost învinuit și ulterior condamnat, prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, se clasifică ca mai puțin gravă, și deci procesul penal nu putea fi pornit;

- procesul penal în cauză a fost pornit de Procuratura Anticorupție în luna iunie 2018, deși la momentul pornirii urmăririi penale se știa cu certitudine că, termenul de prescripție era deja expirat. Atât la momentul recunoașterii în calitate de bănuit, cât și la momentul atragerii în calitate de învinuit în cauza dată, a înaintat organului de urmărire penală cereri de încetare a procesului, care nu au fost examinate conform procedurii prevăzute de art. 298 și 299 Cod de procedură penală.

- în ședința de judecată preliminară din 15 noiembrie 2018, a înaintat instanței o cerere de încetare a procesului penal în conformitate cu prevederile art. 350 Cod de procedură penală care a fost respinsă neîntemeiat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că instanța de fond a conchis în mod justificat că, calitatea probelor cercetate demonstrează cert vina inculpatului Bordian Anatolie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Reieșind din cele expuse, Bordian Anatolie prin acțiunile sale a atentat la relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică și anume a pretins, acceptat și primit de la părinții condamnatului Rusal Afanasi, și anume Rusal Dmitrii și Rusal Anastasia, prin intermediul lui Jelezoglo Vladimir, care anterior s-a adresat către acesta cu solicitare similară soților Rusal, mijloace financiare în mărime de 3000 Euro, cu scopul de a facilita eliberarea înainte de termen a condamnatului Rusal Afanasi, care se deține în Penitenciarul nr. 18 Brănești.

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că în acțiunile inculpatului Bordian Anatolie se regăsesc trei modalități faptice, și anume cea de pretindere, acceptare și de primire a mijloacelor financiare care nu i se cuvin, circumstanțe ce se confirmă prin multitudinea de probe cercetate. Mai mult decât atât, întru confirmarea suplimentară, nemijlocit Bordian Anatolie a recunoscut faptele imputate.

În opinia instanței de apel, în speță, fapta comisă de Bordian Anatolie se consideră consumată din momentul pretinderii, remunerației ilicite de la părinții condamnatului Rusal Afanasi, și anume Rusal Dmitrii și Rusal Anastasia.

Instanța de apel a respins alegațiile inculpatului cu privire la anularea dispoziției privind confiscarea specială a contravalorii în lei a sumei de 3000 Euro din contul său, or potrivit art. 332 alin. (1) Cod procedură penală, în

cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)–9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Astfel, instanța de apel a stabilit că instanța de judecată just și întemeiat a reținut că infracțiunea care i se incriminează inculpatului Bordian Anatolie prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, a cărei sancțiune prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă, fiind comisă de către acesta în ianuarie 2013, iar din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat mai mult de 5 ani Astfel, instanța de apel este solidară cu poziția instanței de judecată prin care s-a dispus de a înceta procesul penal și a libera de la răspundere penală inculpatul Bordian Anatolie în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a stabilit că, instanța de judecată corect a dispus de confiscat de la inculpat și de trecut în venitul statului contravaloarea în lei a sumei de 3000 euro utilizați pentru săvârșirea infracțiunii, având în vedere că urmare a comiterii infracțiunii, inculpatul Bordian Anatolie a primit de la părinții condamnatului Rusal Afanasi, și anume Rusal Dmitrii și Rusal Anastasia, prin intermediul lui Jelezoglo Vladimir în ianuarie 2013 suma de 3000 euro, mijloace financiare destinate pentru exercitarea traficului de influență față de părinții condamnatului Rusal Afanasi, și anume Rusal Dmitrii și Rusal Anastasia.

Instanța de apel a respins argumentul inculpatului Bordian Anatolie prin care invocă că nu poate fi aplicată confiscarea specială deoarece în privința inculpatului urmează a fi încetat procesul penal. Or potrivit art. 53 Cod penal, după natura sa juridică, liberarea de răspundere penală reprezintă liberarea persoanei care a comis o infracțiune de consecințele juridice ale acestei infracțiuni, iar instituția „confiscării speciale” presupune o măsură de siguranță ce se manifestă prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni, a căror deținere, datorită naturii lor, sau ținând seama de legătura cu fapta săvârșită, prezintă pericolul că pe viitor vor fi comise noi fapte prevăzute de legea penală.

Totodată, instanța de apel a stabilit că liberarea de răspundere penală a inculpatului nu exclude examinarea chestiunii confiscării speciale, la caz vizează remunerația ilicită transmisă de părinții condamnatului Rusal

Afanasi, și anume Rusal Dmitrii și Rusal Anastasia pe care inculpatul Bordian Anatolie confirmă că a primit-o.

6. Hotărârile instanțelor de judecată sunt atacate cu recurs ordinar de către inculpat și avocatul acestuia Frunze A., care solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi decizii de casare parțială a sentinței în partea ce privește confiscarea specială în folosul statului contravaloarea în lei a sumei de 3000 euro.

În motivarea recursului invocă:

- la examinarea cauzei date, atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată, abuziv au încălcat prevederile art. 1 alin. (3), art. 275 pct. 4) Cod de procedură penală;

- procesul penal în cauză a fost pornit de Procuratura Anticorupție în luna iunie 2018, deși la momentul pornirii urmăririi penale se știa cu certitudine că, termenul de prescripție era deja expirat. Atât la momentul recunoașterii în calitate de bănuț, cât și la momentul atragerii în calitate de învinuit în cauza dată, a înaintat organului de urmărire penală cereri de încetare a procesului, care nu au fost examinate conform procedurii prevăzute de art. 298 și 299 Cod de procedură penală, fiind ignorate de către organul de urmărire penală, aceasta constituind o încălcare a drepturilor participanților la proces și a prevederilor art. 6 Cedo;

-avînd în vedere ilegalitatea pornirii și desfășurării urmăririi penale, consideră că toate actele de urmărire penală efectuate în procesul urmăririi penale, sunt lovite de nulitate în virtutea prevederilor art. 251 alin. (1) Cod de procedură, fapt ignorat de instanța de judecată care în sentința de încetare a procesului a concluzionat că actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nulitate absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile și libertățile fundamentale garantate de Convenția Europeană;

-în ședința de judecată preliminară din 15 noiembrie 2018, de asemenea a înaintat instanței cerere de încetare a procesului penal, care fiind examinată conform prevederilor art. 345 alin. (4) punct. (1) Cod de procedură penală, de asemenea a fost respinsă de instanță, neîntemeiat, contrar prevederilor art. 332 și 350 Cod de procedură penală, fapt care l-a invocat în cererea de apel, ori conform prevederilor art. 400 alin. (2), încheierile date în primă instanță pot fi atacate cu apel numai o dată cu sentința cu excepția cazurilor în care, potrivit legii pot fi atacate separat, iar conform alin. (3), apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței, asupra cărei cereri, instanța de apel de asemenea a omis să se expună referitor la legalitatea încheierii instanței de judecată, care ca urmare a admis ilegal examinarea cauzei în fond;

- în sentința atacată, instanța de fond, cât și cea de apel au argumentat că instituția confiscării speciale, presupune o măsură de siguranță ce se manifestă prin trecerea forțată și gratuită în proprietatea statului a bunurilor utilizate la săvârșirea infracțiunilor sau rezultate din infracțiuni, a căror deținere, datorită naturii lor, sau ținând seama de legătura cu fapta săvârșită, prezintă pericol că pe viitor vor fi comise noi fapte prevăzute de legea penală specială, ignorând faptul că aceste bunuri nu se află în posesia inculpatului, nu au fost și nu sunt deținute de ultimul și nu pot prezenta oarecare pericol că pe viitor vor fi comise noi fapte, prevăzute de legea penală, tot odată instanța a interpretat eronat și prevederile art. 396 pct. 4) Cod de procedură penală, pe care le-a invocat ca temei de aplicare a confiscării speciale fără să țină măcar cont de faptul că, asemenea măsuri nu au fost luate, ne mai luând în considerație că dacă asemenea măsuri ar fi fost luate ele necesitau, în sensul articolului dat să fie revocate dar nu invers, aplicate de instanță;

- atât organul de urmărire penală, prin faptul nereacționării la nenumăratele cereri legale și motivate depuse în cadrul urmăririi penale, privind ilegalitatea pornirii urmăririi penale și necesitatea încetării acesteia, cât și instanța de fond care a respins ilegal o asemenea cerere, precum și instanța de apel prin ignorarea de a se expune asupra acestora și a altor argumente expuse mai sus au încălcat flagrant prevederile art. 6 CEDO și anume a dreptului la un proces echitabil.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece soluția instanțelor inferioare în partea ce ține de aplicarea confiscării speciale în beneficiul statului a banilor ce nu pot fi găsiți sau recuperați, în sumă de 3000 euro, a fost reținută în strictă conformitate cu prevederile art. 106 Cod penal, fiind bazată pe probe care confirmă acest fapt.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

În această ordine de idei, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, în particular avându-se în vedere recursul ordinar, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a

cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs se fundamentează, în drept, pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului declarat, se reține că inculpatul și avocatul acestuia Frunze A., invocă incidența cazului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume că *instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței.*

Din conținutul recursului ordinar declarat se reține că inculpatul și avocatul acestuia consideră că, atât organul de urmărire penală, prin faptul nereacționării la nenumăratele cereri legale și motivate depuse în cadrul urmăririi penale, privind ilegalitatea pornirii urmăririi penale și necesitatea încetării acesteia, cât și instanțele de fond prin ignorarea de a se expune asupra acestora au încălcat flagrant prevederile art. 6 CEDO.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Totodată, Colegiul penal lărgit evidențiază și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în care se stipulează asupra căror chestiuni de fapt și de drept urmează să se expună instanța, la etapa judecării cauzei în procedura de apel.

În particular, la chestiunile de fapt se atribuie următoarele aspecte: dacă fapta reținută a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel, acestea sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual sau penal au fost corect aplicate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi

desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecătii instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub acest aspect, constată că această instanță, la examinarea apelului, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Astfel, instanța de recurs reține că, prima instanță examinând cauza în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală, l-a recunoscut vinovat pe Bordian Anatolie în baza art. 326 alin. (1) Cod penal și a încetat procesul penal în privința acestuia, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, liberându-l de răspundere penală.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată cererea acuzatorului de stat privind încasarea din contul lui Bordian A. a cheltuielilor de judecată în sumă de 988, 88 lei formate din salariul procurorului în mărime de 871, 5 lei, salariul consultantului în mărime de 63, 75 lei și consumabile 53, 63 lei.

A fost supus confiscării speciale în folosul statului contravaloarea în lei a sumei de 3000 Euro, utilizați pentru săvârșirea infracțiunii, din contul inculpatului în proprietatea statului.

Inculpatul, nefiind de acord cu hotărârea adoptată a contestat-o în ordine de apel, criticând-o și prin prisma faptului că greșit a fost soluționată chestiunea cu privire la confiscare, deoarece urmărirea penală în cazul dat, a fost pornită de organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, art. 275 punct. 4) Cod de procedură penală, or infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, se clasifică ca mai puțin gravă, și deci procesul penal nu putea fi pornit.

Însă, instanța de apel a respins ca nefondat apelul declarat și a menținut sentința, indicând că „*Colegiul penal respinge alegațiile inculpatului cu privire la anularea dispoziției privind confiscarea specială a contravaloarii în lei a sumei de 3000 Euro din contul său, or potrivit art. 332 alin. (1) Cod procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art. 275 pct. 5)–9), 285 alin. (1) pct. 1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art. 53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.* Mai mult ca atât, instanța de apel a menționat că „*instanța*

de judecată just și întemeiat a stabilit că infracțiunea care i se incriminează inculpatului Bordian Anatolie prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, a cărei sancțiune prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani, iar persoana -juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate, potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, este o infracțiune mai puțin gravă, fiind comisă de către acesta în ianuarie 2013, iar din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat mai mult de 5 ani. Astfel, Colegiul penal este solidar cu poziția instanței de judecată prin care s-a dispus de a înceta procesul penal și a libera de la răspundere penală inculpatul Bordian Anatolie în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală pe capătul de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.”

La caz, instanța de apel nu a dat răspuns la toate capetele de cerere din apelul inculpatului, prin aceasta nerezolvând fondul apelului declarat. Or, în esență, apelantul a pretins în cererea de apel că, procesul penal în cauză a fost pornit de Procuratura Anticorupție în luna iunie 2018, deși la momentul pornirii urmăririi penale se știa cu certitudine că, termenul de prescripție era deja expirat, astfel a înaintat organului de urmărire penală cereri de încetare a procesului, care nu au fost examinate conform procedurii prevăzute de art. 298 și 299 Cod de procedură penală.

Caracterul succint al concluziei formulate de instanța de apel față de criticele părții apărării este calificat de Colegiul penal lărgit ca fiind o motivare insuficientă și irelevantă, contrară standardelor procedurale inserate la art. 6 paragraf. 1 din Convenția Europeană.

În cauza *Vetrenko c. Moldovei* în hotărârea din 18 mai 2010, instanța de contencios european, a statuat că unul din standardele art. 6 din Convenție declară că este în sarcina instanțelor naționale de a considera cele mai importante argumente ridicate de părți și de a aduce motive în sensul acceptării sau refuzului acestora. Chiar dacă sfera argumentelor asupra cărora instanțele urmează să aducă argumente proprii poate depinde de circumstanțele particulare ale cauzei, totuși o omisiune de a considera un argument serios sau examinarea într-o manieră vădit arbitrară este în sine incompatibilă cu noțiunea unui proces echitabil.

Tot la acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că, prin menținerea sentinței de recunoaștere a vinovăției inculpatului și încetare a procesului penal din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, liberându-l de răspundere penală și confiscării speciale în folosul statului contravaloarea în lei a sumei de 3000 Euro din contul inculpatului, instanța de apel nu a ținut cont de faptul că:

- infracțiunea în cauză a fost comisă în luna ianuarie 2013;
- ordonanța de începere a urmăririi penale pe faptul traficului de influență, în prezenta speță, a fost emisă la data de 20 iunie 2018 (f.d.1-2);

- infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, la momentul comiterii infracțiunii prevedea pedeapsa de la 500 la 1500 unități convenționale sau cu închisoare de până la 5 ani, iar conform art. 16 alin. (3) Cod penal se califică ca infracțiune mai puțin gravă;

- dispoziția art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, stipulează că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave;

- prevederile art. 275 alin. (4) Cod de procedură penală, conform cărora urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia;

- prevederile art. 332 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, care stipulează că, în cazul prevăzut la art. 275 pct. 4), încetarea procesului penal nu se admite fără acordul inculpatului. În acest caz, procedura continuă în mod obișnuit.

- conform procesului-verbal de audiere repetată a bănuیتului din 17 septembrie 2018, Bordian A., a indicat că urmărirea penală în cazul dat, a fost pornită de organul de urmărire penală, contrar prevederilor art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal, art. 275 punct. 4) Cod de procedură penală, or infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, se clasifică ca mai puțin gravă, și deci urmărirea penală nu poate fi efectuată (f.d.39-41 v. I);

- dispoziția art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, conform căreia, sentința de încetare a procesului penal se adoptă dacă există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală; precum și în cazurile prevăzute în art.54-56 din Codul penal.

- art. 396 alin. (4) Cod de procedură penală, prevede că dispozitivul sentinței de achitare sau de încetare a procesului penal trebuie să cuprindă dispoziția de revocare a măsurilor de asigurare a acțiunii civile și a eventualei confiscări speciale, dacă astfel de măsuri au fost luate.

Deci, reieșind din concluziile expuse de către instanța de apel în motivarea soluției adoptate, Colegiul penal lărgit constată că această instanță pripit a respins ca nefondat apelul inculpatului și a menținut sentința de recunoaștere a vinovăției inculpatului și încetare a procesului penal, în privința acestuia, din motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere penală, liberându-l de răspundere penală și prin care a fost supus confiscării speciale în folosul statului contravaloarea în lei a sumei de 3000 Euro utilizați pentru săvârșirea infracțiunii, din contul inculpatului în proprietatea statului, fără a lua în considerație că la momentul pornirii urmăririi penale deja era expirat termenul de prescripție de 5 ani, de la săvârșirea unei infracțiuni în cauză, care se califică ca mai puțin gravă.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit statuează, că decizia instanței de apel în cauza dată, este afectată de insuficiență în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul, cu încălcarea prevederilor procesuale-penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauză urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării în instanța de apel, într-un nou complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea de apel; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, să aprecieze toate circumstanțelor cauzei, să emită o soluție clară și motivată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către inculpat și avocatul acestuia Frunze Alexei, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2019, în cauza penală privind-l pe **Bordian Anatolie** și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 26 decembrie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor